[1]दारकः-रिका, दारकः-[2]दरकः-[A]रिका, [3]दिदरिषकः-दिदरीषकः-दिदीर्षकः-र्षिका, [4]देदिरकः-रिका ;

[5]दरिता-दरीता-त्री, दारयिता-दरयिता-त्री, दिदरिषिता-दिदरीषिता-दिदीर्षिता-त्री, देदिरिता-त्री ;

[6]दृणन्-ती, दारयन्-दरयन्-न्ती, दिदरिषन्-दिदरीषन्-दिदीर्षन्-न्ती ; — दरिष्यन्-दरीष्यन्-न्ती-ती, दारयिष्यन्-दरयिष्यन्-न्ती-ती, दिदरिषिष्यन्-दिदरीषिष्यन्-दिदीर्षिष्यन्-न्ती-ती ; —

[7]व्यतिदृणानः, दारयमाणः-दरयमाणः, व्यतिदिदरिषमाणः-व्यतिदिदरीषमाणः-व्यतिदिदीर्षमाणः, देदीर्यमाणः ; व्यतिदरिष्यमाणः-व्यतिदरीष्यमाणः, दारयिष्यमाणः-दरयिष्यमाणः, व्यतिदिदरि[री]षिष्यमाणः, व्यतिदिदीर्षिष्यमाणः, देदिरिष्यमाणः ;

[8]प्रदीः-प्रदिरौः-प्रदिरः, [9]दद्दत् ; — —

---

1. 'इत्वोत्त्वाभ्यां गुणवृद्धी विप्रतिषेधेन' (वा. 7-1-102) इति वचनात् इत्वं बाधित्वाऽत्र वृद्धिः। एवं गुणवृद्धियोग्यस्थलेषु ज्ञेयम्।
2. 'दृ भये' इति घटादिषु पाठात् मित्त्वम्। तेन ण्यन्ते, 'मितां ह्रस्वः' (6-4-92) इत्युपधाया ह्रस्वः। एवं घटादिषु पाठे ण्यन्ते सर्वत्र ज्ञेयम्।
3. 'इट् सनि वा' (7-2-41) इतीड्विकल्पः। इट्पक्षे, 'वृतो वा' (7-2-38) इति दीर्घविकल्पः। तेन सन्नन्ते सर्वत्र रूपत्रयं बोध्यम्।
4. यङन्तात् ण्वुलि, 'ऋत इद् धातोः' (7-1-100) इति इत्वे रपरत्वे, अभ्यासे गुणे च रूपम्। एवं यङन्ते सर्वत्र ज्ञेयम्।
5. तृचि, इटो दीर्घविकल्पाद्रूपद्वयम्। एवं तव्यदादिष्वपि ज्ञेयम्।
6. शतरि, 'क्र्यादिभ्यः—' (3-1-81) इति श्नाप्रत्यये, 'प्वादीनां ह्रस्वः' (7-3-80) इत्यङ्गस्य ह्रस्वे, 'श्नाऽभ्यस्तयोरातः' (6-4-112) इत्याकारलोपे णत्वे च रूपम्। एवं शानजन्तेऽपि प्रक्रिया ज्ञेया।
7. 'कर्तरि कर्मव्यतीहारे' (1-3-14) इति शानच्।
8. क्विपि, इत्वे रपरत्वे च, 'वोरुपधाया दीर्घ इकः' (8-2-76) इति दीर्घे विसर्गे च रूपम्।
9. भयार्थादस्मात्, तच्छीलादिषु कर्तृषु 'दृणातेर्ह्रस्वश्च' (वा. 3-2-178) इति क्विपि, अङ्गस्य द्वित्वे ह्रस्वे च, 'ह्रस्वस्य पिति कृति—' (6-1-71) इति तुकि च रूपम्।

A. 'प्र [अ] ह्लयचित्तां स्मरयत्यसौ मां नन्दात्मजः सन्दरकः खलानाम्।'